

La setmana

DEL 18 AL 24 DE JULIOL

ANDORRA
Del 18 al 22 de juliol. La Maçana. Celebració de les VIII Jornades internacionals per a professors de català a Andorra.

SALSSES
Divendres 22. 21 h. Al Castell. Concert a càrrec del quintet de vent Paus Dukas. Obres de J.S. Bach i Mozart.

CALAF
Fins el 23 de juliol. Segona Trobada Internacional d'Escultors. Elaboració de deu obres, que seran instal·lades en diversos carrers de la ciutat.

GIRONA
Diumenge 24. 9.30 h. V Marxa popular del Pont Major. Recorregut de 8 quilòmetres. Organitzat per l'Associació de Veïns.

MARÇÀ
Divendres 22. Jornada de Solidaritat amb Chiapas. Dissabte 23, a les 23 h hi haurà un concert.

Entre d'altres hi actuaran Gra fort i Ja t'ho diré.

SANT POL
Diumenge 24. 17 h. Pl. Hotel. X Trobada de gegants. Cercavila pels carrers del poble fins a la punta.

MORELLA
Dilluns 18. Sala Capitular del Convent dels Franciscans de Morella. Seminari sobre la mort. Conferència de Francesca Español sobre 'El macabre en l'edat mitjana'.

BENICÀSSIM
Divendres 22. 22 h. Al Velòdrom. Actuació del grup de rock Drogo. L'acte l'organitza la Germania d'Estudiants Universitaris.

VALENCIA
Divendres 22. 21.30 h. A la societat coral El Micalet. Cicle "Valencià a debat". Organitzat per la UPV. Xerrada amb Miquel Ramon i Quiles (ENV).

DEIA
Fins el 15 d'octubre. XVI Festival Internacional de Música de cambra. A l'amfiteatre i a la residència de son Marroig. Divendres 22 actuació del baríton Marcus Pujol.

XÀBIA
Dg. 2. Centre Excursionista. Excursions al Montgó. Eixida a les 8 h des del camp de tir. Tornada aproximadament a les 19 h.

PALMA
Divendres 22. 22.30 h. Al Moll Vell. Concert extraordinari "Les Balears es presenten". Amb la participació entre d'altres de Maria del Mar Bonet, Uc i Ovidi Motllor.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41.

VADUZ

Fins abril del 1997. Die Liechtensteinische Staatliche Kunstsammlung. Exposició "Cinc segles de pintura italiana". Informació: 41(0)752322341

HAMBURG

Fins dissabte. "West Port'94". Festival Internacional de Jazz. Es fa en l'Antic Mercat del Peix i és un dels més importants d'Europa.

AMSTERDAM

Del 19 al 24 de juliol. Stadhvis/Muziektheater. Setmana contra la sida. Exposicions, concerts i debats públics.

LISBOA

Dimecres 20. Inauguració dels Campionats del món junior d'Atletisme. Fins el dia 24. Informació al telèfon 351 1 396 1037

NICA

Dilluns 18 de juliol. Miting Atlètic Gran premi de la IAAF. Informació al telèfon 33 93 56 30 20.

LONDRES

Fins el 22 de juliol. Barbican Centre. A les 19.30 h. Actuacions dels Kronos Quartet, el conegut quartet de corda nord-americà.

D'Universitat Catalana d'Estiu, ja en tenim

Per Salvador Cardús és fonamental no oblidar la història de la Universitat Catalana d'Estiu. Fer-ho, seria llançar a perdre 25 anys d'història.

Desconec els moviments discrets que en aquests moments hi puguin haver amb relació al futur de la, o d'una, universitat catalana d'estiu. Per tant, pot ser que regui fora de test. Tanmateix, em penso que hi ha algunes idees que, sigui qui sigui que tingui a les seves mans el futur d'aquesta Universitat Catalana d'Estiu, hauria de tenir en compte.

La idea més elemental és aquesta: d'universitat d'estiu, i catalana, ja n'hi ha una que, fora d'alguns aspectes infraestructurals i d'organització, funciona bé i té més clientela de la que pot atendre. Per tant, val a dir que seria absurd que, essent que la demanda supera amb escreix l'oferta —cosa que en temes de cultura catalana és no sols excepcional, sinó gairebé *contra natura*—, ara es pretingués menystenir allò que ja hi ha i que va raonablement bé.

Probablement la UCE actual pateix més d'un problema de legitimitat que no pas de bon funcionament o d'imatge. La batalla per la imatge d'una UCE marginal i radical, d'unes "colònies per a independentistes", fa pocs anys que ja va ser guanyada, gràcies al bon fer d'uns corresponents de premsa joves, treballadors i amb pocs prejudicis, que cada any informen amb objectivitat de la UCE. En canvi, sembla que al costat de l'èxit d'una evident aposta per un model universitàriament homologable, portada a terme amb intel·ligència per Enric Casassas i Max Canher, la UCE ha passat una crisi de legitimitat. Una crisi, de fet, institucional. El model del patronat dissenyat per Cahner i efectiu des de la convocatòria del 1985, que era un model de traspàs, ja no serveix.

Ha quedat curt. I, efectivament, la segona idea en què caldria treballar és en la de la implicació institucional de totes les universitats catalanes. Fins i tot abans de modificar els continguts,

els problemes d'acomodació. Si es vol, que es faci un retoc a l'estructura dels continguts. Però Prada és l'únic terreny neutral que fa possible el miracle anual d'una experiència empírica dels Països Catalans. És un oasi, i no és per a prescindir-ne. A part que els amics de la Catalunya Nord ens hi volen. Doncs bé: no els deixem plantats. Però la segona cosa a tenir present és que Prada és insuficient, i que cal créixer i diversificar la UCE. Un parell o tres de seminaris itinerants o amb seu fixa, una plataforma estiuenca per on desfilin els nostres polítics en bermudes i parlin amb una mica més de relaxament dels temes calents, alguna gran manifestació cultural anual, unes publicacions... i poca cosa

Universitat Catalana d'Estiu. Prada és un oasi del qual no es pot prescindir.

aquesta implicació formal ja resoluria el problema de la legitimitat. Fins ara, amb un patronat poc present en la direcció de la UCE, aquesta quedava com a obra gairebé personal del seu president anual, cosa que l'ha deixada a la mercè de les filies i fòbies envers els seus responsables, o dels atzars personals d'aquests presidents i del seu carisma.

En tercer lloc, es pot parlar de continguts. Però aquesta qüestió va estretament lligada a la de la localització. I em penso que cal tenir presents dues coses. La primera, que Prada és insubstituïble. La UCE és pràcticament l'única experiència de Països Catalans reeixida, efectiva, real. L'oferta de Prada convé que es mantingui. Té públic, i les condicions d'infraestructura es troben en procés de resolució. Si convé, que es redimensioni l'oferta i que es limiti la demanda. Si es pot, que se solucionin

més. La idea és de completar, diversificar, enriquir, però sense abandonar el caràcter emblemàtic de Prada, que mantindrà viu, per si un cas, el record que la universitat exigeix llibertat de pensament i que venim d'un temps i d'un país que va haver de refugiar-se allà per trobar aquesta llibertat que ara exigim arreu.

El "problema" de la Universitat Catalana d'Estiu el veig petit de mida, simple de resoldre, no gaire car... Però és fonamental de no carregar-se alegrement una tradició de vint-i-cinc anys. De tradicions, en tenim poques i curtes, i són imprescindibles per a reconèixer el nostre present i pensar el futur. La memòria de Prada pot ser un veritable estímul intel·lectual per a definir aquesta UCE del futur. Només cal espolsar-se els prejudicis de sobre, és a dir, pensar en llibertat, com sempre s'ha fet a la UCE de Prada.

Salvador Cardús i Ros